

[Finansministeren.]

Dette samarbejde har fundet udtryk ved, at kommissionen og nævnet har samme formand, og at nævnets 3 medlemmer alle er medlemmer af kommissionen. Kommissionens øvrige arbejde nærmer sig nu sin afslutning, og det kan forventes, at kommissionen forinden vil fremkomme med indstilling om, hvorledes det egentlige rationaliserings- og organisationsarbejde bør fortsættes.

Det er rigtigt, som af den ærede ordfører anført, at det med det nuværende tempo vil vare temmelig længe, før hele statsstyrelsen er gennemgået, og jeg er også enig i, at selv om det pågældende arbejde må udføres med grundighed og med tilbørlig hensyntagen til de hermed forbundne vanskeligheder, er en fremskyndelse påkrævet. De hidtidige årlige udgifter til forvaltningsnævnet og sekretariatet har kun andraget ca. $\frac{1}{10}$ af det beløb, der i Sverige ofres på tilsvarende arbejde, og udgifterne synes relativt beskedne i forhold til de opnåede besparelser.

Jeg kan endelig oplyse, at forvaltningsnævnet er i færd med at tilrettelægge en udvidelse af arbejdet, og herom vil jeg på et senere tidspunkt kunne give meddelelse.

Endelig har den ærede ordfører hr. Ole Bjørn Kraft udbedt sig klarhed med hensyn til en udtalelse, som jeg skulle have fremsat om skærpede importreguleringer. Jeg kan desværre ikke se, hvad den ærede ordfører hentyder til. Ved en gennemgang af min finanslovtale kan jeg kun finde en bemærkning om, at på baggrund af udviklingen i vor betalingsbalance synes mulighederne for overførsler fra bunden til fri liste at være begrænsede. Er den ærede ordfører ikke enig heri?

Jeg skal dernæst fremsætte nogle bemærkninger om vor finans- og pengepolitik dels til supplerung af de synspunkter, som jeg anførte ved finanslovsforslagets fremlæggelse, dels i tilknytning til forskellige udtalelser fra de ærede ordførere:

Som allerede flere gange nævnt må hovedformålet med finanspolitikken i dag være atter at tilvejebringe et betydeligt overskud på statsbudgettet. Der er spurgt, hvor stort dette overskud skal være; jeg kan hertil svare, at regeringen allerede før valget for perioden fra 1. juli i år og indtil udgangen af 1951 gennem forslag om forbrugsafgifter og ved besparelser sigtede på et overskud på i hvert fald over 300 mill. kr. Af de bemærkninger om vor økonomiske situation, som både den højtærede handelsminister og jeg fremsatte ved denne debats begyndelse, vil det fremgå, at vi nu for samme

periode — og der er jo allerede forløbet tre måneder af den — må stille efter et overskud, der er mindst 100 mill. kr. større. På den anden side er det ikke muligt allerede nu at sige, hvor stort et overskud man må søge opnået, da dette, som også allerede nævnt, bl. a. må afhænge af de forhandlinger, der nu skal føres om importreguleringens omfang.

Overskuddet må tilvejebringes både ved besparelser på statsbudgettet og ved en forøgelse af skatterne og særlig af forbrugsafgifterne.

Næsten alle de ærede ordførere har været inde på mulighederne for at gennemføre besparelser på statsbudgettet, og der er i denne forbindelse nævnt forskellige tal, og andre tal er nævnt ved andre lejligheder. En del af de nævnte beløb har vel nok spændt forventningerne ret højt med hensyn til mulighederne for at opnå besparelser på statsbudgettet; dette gælder vel særlig den udtalelse, finansudvalgets formand, det ærede medlem hr. Jensen-Broby, har fremsat om, at der skulle være mulighed for at spare op til 600 mill. kr. eller mellem 20 og 25 pct. af de samlede udgifter. Jeg tror ikke, at dette bliver let. Mon ikke de fleste i denne sal vil give mig ret heri?

Den ærede ordfører hr. Erik Eriksen nævnte en udtalelse af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen om, at omkring $\frac{1}{5}$ af forbruget her i landet hidrører fra offentlige udgifter. I denne forbindelse er det vel værd at minde om, at man må skelne imellem den del af de offentlige udgifter, som går til køb af varer og tjenester, og den del, som er en overførsel af penge til bestemte grupper af befolkningen, f. eks. aldersrenten til de gamle, understøttelse til de arbejdsløse o. s. v. Jeg ville ikke kalde disse overførsler for offentligt forbrug.

Ser vi på det første beløb, altså statens og kommunernes køb af varer og tjenester, er dette kun $\frac{1}{7}$ af det samlede forbrug, og det er vel først og fremmest indenfor dette område, at besparelser vil kunne finde sted.

Men når dette er sagt, vil jeg også gerne understrege, at jeg er indstillet på, at bestræbelserne for at opnå besparelser skal fremskyndes og føres så langt til bunds, så der kan opnås resultater af reel værdi for landets økonomi. Og jeg kan tilføje, at regeringens medlemmer indenfor hver enkelts område alvorligt vil støtte disse bestræbelser. Til gengæld håber jeg også at kunne regne med, at alle parter her i tinget vil vise den samme forståelse, når det gælder om at spare på bevillinger, som de kan have en speciel interesse i.